

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 86/2023-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miloša Maďara a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Ingrid Haulíkovou, advokátkou, Záhorácka 100, Malacky, proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 3 To 60/2022 z 11. októbra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) 13. decembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 To 60/2022 z 11. októbra 2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“). Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a prikázať krajskému súdu konať a rozhodnúť.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) č. k. 8 T 51/2021 z 31. mája 2022 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) bol sťažovateľ uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) a ods. 2 písm. c) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022, za čo mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 8 mesiacov. Sťažovateľ podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie.

3. Napadnutým rozsudkom bol zrušený rozsudok okresného súdu a krajský súd sám uznal sťažovateľa za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) a ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022, za čo mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 8 mesiacov. Krajský súd ako súd odvolací doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí a zistenia z neho premietol do skutkovej časti rozsudku. Hodnotu zaistenej drogy stanovil tak, že i naďalej odôvodňovala okresným súdom ustálenú právnu kvalifikáciu.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že v jeho veci neboli rešpektované zákonné ustanovenia o povinnej obhajobe a vo vzťahu k uvedenému odkazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) k povinnej obhajobe a k použiteľnosti svedeckých výpovedí z prípravného konania v súdnom konaní. Tiež tvrdí, že jeho právnomu zástupcovi nebol napadnutý rozsudok vôbec doručený.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom krajského súdu ako súdu odvolacieho.

6. Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

7. Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd pri uplatňovaní svojej právomoci vychádza zo zásady, že ústava ukladá všeobecným súdom chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (IV. ÚS 236/07).

8. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh je zrejmé, že sťažovateľ mal možnosť podať proti napadnutému rozsudku krajského súdu dovolanie najvyššiemu súdu, na ktorého judikatúru vo svojej ústavnej sťažnosti podrobne odkazuje, a to o. i. aj vo vzťahu k porušeniu práva na obhajobu [podľa § 371 ods. 1 písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov možno dovolanie podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu].

9. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ dovolanie vo svojej trestnej veci nepodal.

10. Podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)

ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

11. Podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie ústavnej sťažnosti pre jej neprípustnosť, ak sťažovateľ preukáže, že nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

12. Sťažovateľ ústavnému súdu nevysvetlil, prečo vo svojej trestnej veci nevyužil možnosť podania dovolania, a teda či by v jeho situácii vôbec prichádzal do úvahy postup podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

13. Ústavnú sťažnosť bolo preto potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

14. Ústavný súd na záver dopĺňa, že v zmysle § 124 zákona o ústavnom súde ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu